

KURBAĞAYA ÖZENEN TAVŞAN ROKA

Güneşli ve sıcak bir ilkbahar günüydü. Tavşan Roka o gün erkenden gölete gitti. Çimlere oturup kurbağaları izledi. Ne güzel hayvanlardı şu kurbağalar. Hem suda hem karada yaşıyorlardı. Üstelik pırıl pırıl derileri yemyeşildi. Kendi tüyleri de yemyeşil olsaydı ne güzel olurdu. Roka, tüylerinin çimenler kadar yeşil olduğunu hayal etti.

Roka hayallere dalmış öylece otururken kurbağalardan biri ona seslendi.

– Heeey, istersen bizimle oynayabilirsin !

Roka çok sevindi. O gün kurbağalarla bir sürü oyunlar oynadı. Hep birlikte zıplayıp durdular. Vedalaşırken ertesi gün buluşmak için sözleştiler.

Roka ertesi gün kahvaltıda annesinin yaptığı havuçlu çöreklerden yedi.

Annesine:

– Anne, gölete arkadaşlarımın yanına gidebilir miyim? diye sordu.

Annesinden izin alan Roka, çantasını alıp yola çıktı. Göle vardığında kurbağalar çoktan oyunlarına başlamıştı. Çantasından çıkardığı yaylı sandaletlerini ayağına giydi. Birlikte zıplayıp koştular, oyunlar oynadılar.

Sonra kurbağa Topi ve arkadaşları serinlemek için suya atladılar. Roka da suya atladı ama nasıl yüzeceğini bilemedi. Batmamak için bir nilüfer yaprağına tutundu. Çok korkmuştu. Kurbağalar gibi yüzemediği için çok üzüldü.

Tavşan Roka, kurbağalar gibi olmak istiyordu. Belki onlar gibi yüzemiyordu ama o da hoplayıp zıplayabiliyordu. Onun da kurbağalar gibi uzun arka ayakları vardı. Büyüklüğü ve renginin kahverengi olması dışında onlardan pek farkı yoktu. Tabii uzun kulaklarını ve top kuyruğunu saymazsak...

Yeşil çimlere oturdu, kara kara düşünmeye başladı. Kurbağa Topi'ye:

– Hiçbir zaman sizin gibi olamayacağım. Ben sizden farklıyım, dedi.

Kurbağa Topi, Roka'ya sarıldı.

– Farklı olabiliriz, ama bu arkadaşlığımızı engellemez, dedi.

Akşama kadar hoplayıp zıplayıp oynadılar. Akşam olunca Roka, Topi ve diğer kurbağalarla vedalaştı. Eve doğru yürürken yağmur başladı. Yağmurdan ıslanan kahverengi tüyleri çok güzel göründü. “Meğer ne güzel tüylerim varmış” diye düşündü. Yağmurdan kaçarken ne kadar hızlı olduğunu ve ne kadar iyi sıçrayabildiğini fark etti. Uzun kulakları ise neredeyse kimsenin duyamayacağı sesleri duyuyordu.

Roka eve vardığında annesine sıkıca sarıldı.

– Anneciğim, tavşan olmaktan çok mutluyum, dedi.

Aysun Berktaç ÖZMEN
(Kısaltılmış ve düzenlenmiştir.)

Etkinlik 1: Aşağıdaki soruları metne göre yanıtlayalım.

1) Kurbağalar nasıl hayvanlardır?

2) Tavşan Roka ne olmak istiyor?

3) Tavşan Roka ve kurbağalar arasındaki benzerlikler nelerdir?

4) Tavşan Roka ve kurbağalar arasındaki farklılıklar nelerdir?

Etkinlik 2: Aşağıdaki hikâye haritasını metne göre tamamlayalım.

Hikâyenin adı

Hikâyenin ana karakteri

Hikâyenin konusu

Hikâyenin geçtiği yer

Hikâyede zaman

Hikâyenin ana fikri

Etkinlik 3: Aşağıdaki sözcüklerle cümle kuralım. Cümle sonlarına uygun noktalama işaretini koyalım.

ziplamak

.....
.....

tavşan

.....
.....

kurbağa

.....
.....

Etkinlik 4: Aşağıdaki cümlelerde eksik olan noktalama işaretlerini koyalım.

Sokaktan gelince hemen ellerimi yıkarım ()

Bugün hikâye kitabı okuyacak mısın ()

Hey () Çocuklar bakın ()

Kedim Tekir()e süt verdim ()

Annem çikolatalı kurabiye yaptı ()

Bize gelecek misiniz ()

İmdat () Peşimde kocaman bir köpek var ()

Bana yardım eder misin ()